

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, judecător – I. Bulhac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – N. Vascan, V. Efros, E. Fistican

Î N C H E I E R E

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de SA „Termoelectrica”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de APLP 54/345 COOP către SA „Termoelectrica” cu privire la anularea facturilor fiscale seria TC nr. 0180751 și nr. 10005139 din 31.01.2016,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de APLP 54/345, casată hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 29 iunie 2016, fiind emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă și anulate facturile fiscale seria TC nr. 0180751 și nr. 10005139 din 31.01.2016, emise de SA „Termoelectrica”,

c o n s t a t ă :

La data de 06 aprilie 2016, APLP 54/345 COOP s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SA „Termoelectrica”, solicitând anularea facturii fiscale seria TC nr. 0180751 din 31.01.2016, în sumă de 361 035,71 lei, precum și anularea facturii fiscale nr. 10005139 din 31.01.2016, în sumă de 752 827,60 lei, emise de SA „Termoelectrica”.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit contractului nr. 5139 din 01.11.2002 pentru furnizarea energiei termice în apă fierbinte, încheiat între APLP 54/345 și SA „Termocom”, ultima și-a asumat obligația de a furniza energie termică pentru încălzirea apartamentelor amplasate în blocurile locative gestionate de APLP 54/345, de a calcula energia termică consumată în parte de fiecare apartament/încăpere locuibilă și/sau nelocuibilă din bloc; de a emite lunar note de plată din numele său pe numele fiecărui consumator de energie termică/proprietar, chiriaș, arendaș de apartament/încăpere locuibilă și/sau nelocuibilă din bloc și de a le înainta acestora spre plată; de a duce evidența achitării plăților și existenței

datoriilor pentru energia termică consumată pe fiecare apartament în parte; de a prezenta lunar gestionarului fondului locativ informația cu privire la calculul energiei termice consumată și a datoriilor existente pe fiecare apartament în parte.

Conform contractului enunțat, APLP 54/345 și-a asumat obligațiunea de a asigura achitarea de către consumatorii de energie termică din blocurile locative aflate în gestiunea sa economică, a plății pentru energia termică consumată; de a întreține rețelele interioare de termificare și contoarele de evidență energiei termice.

Conform pct. 3.1 din acordul adițional din 21.10.2008 la contractul din 01.11.2002, APLP 54/345 poartă răspundere față de SA „Termocom” doar pentru veridicitatea datelor prezentate executorului. Contractul respectiv nu prevede obligațiunea reclamantului de a achita în locul consumatorilor de energie termică, adică în locul proprietarilor, chiriașilor, arendașilor de apartamente/încăperi locuibile și/sau nelocuibile din blocurile locative aflate în gestiunea sa economică, plata pentru energia termică consumată de către aceștia.

Potrivit actelor de constatare, încheiate lunar între SA „Termocom” (SA „Termoelectrica”) și APLP 54/345, asociația reclamantă în calitate sa de gestionar a fondului locativ, proprietarii, chiriașii, arendașii de apartamente/încăperi locuibile și/sau nelocuibile din blocurile aflate în gestiunea economică a APLP 54/345, au beneficiat de serviciul comunal de încălzire a apartamentelor/încăperilor locuibile și/sau nelocuibile ce le aparține lor, prestat acestora lunar, în perioada de încălzire de către SA „Termoelectrica”, circumstanță care atrage după sine obligațiunea acestora de a achita plata pentru acest serviciu comunal prestat de către ei.

Potrivit reclamantului, reieșind din prevederile contractuale și legale pertinente cauzei, reiese că SA „Termoelectrica”, în calitate sa de prestator de serviciu comunal de încălzire, care a prestat proprietarilor, chiriașilor, arendașilor de apartamente și/încăperi locuibile și/sau nelocative din blocurile locative aflate în gestiunea economică a APLP 54/345 serviciul comunal de încălzire a apartamentelor încăperilor locuibile și/sau nelocuibile din blocurile locative nr. 24 din str. Alecu Russo, nr. 22/3 din str. M. Sadoveanu și nr. 44/1 din str. Mircea cel Bătrân, care le aparțin acestora, este în drept să elibereze facturi separate doar pe numele fiecărui proprietar, chiriaș, arendaș de apartament/încăpere locuibilă și/sau nelocuibilă din bloc, însă, nu este în drept ca pentru unul și același serviciu să înainteze două facturi de plată.

Astfel, SA „Termoelectrica”, pentru volumul de energie termică prestată în luna ianuarie 2016, pentru încălzirea apartamentelor aflate în gestiunea economică a APLP 54/345, precum și pentru datoriile acumulate de către proprietarii, locatarii, chiriașii de apartamente și/sau încăperi locuibile și/sau nelocuibile din

blocurile locative ce aparțin reclamantului, a emis și a înaintat spre plată din numele său pe numele fiecărui consumator facturi de plată în sumă totală de 752 827,60 lei, și totodată, pentru aceeași sumă a emis și a înaintat spre plată APLP 54/345 factura fiscală seria TC nr. 0180751 și factura nr. 1080751 din 31.01.2016, pentru unul și același serviciu prestat și pentru unele și aceleași sume.

Prin scrisoarea din 14 martie 2016, SA „Termoelectrica” ilegal și neîntemeiat a respins cererea prealabilă depusă de APLP 54/345, circumstanță ce a determinat reclamantul să depună prezenta acțiune în instanța de judecată.

APLP 54/345 a solicitat instanței de judecată anularea facturii fiscale seria TC nr. 0180751 din 31.01.2016, în sumă de 361 035,71 lei, precum și anularea facturii fiscale nr. 10005139 din 31.01.2016, în sumă de 752 827,60 lei, emise de SA „Termoelectrica”.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 29 iunie 2016, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de APLP 54/345, casată hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 29 iunie 2016, fiind emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă și anulate facturile fiscale seria TC nr. 0180751 și nr. 10005139 din 31.01.2016, emise de SA „Termoelectrica”.

La data de 25 iulie 2017, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei decizii prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de APLP 54/345.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Susține că, instanța de apel, la pronunțarea deciziei, a ignorat prevederile contractuale care guvernează relațiile dintre părțile litigiului, fapt care a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SA „Termoelectrica”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Termoelectrica”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari